

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 469/07
29.11.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Звездане Лутовац, Михаила Рулића и Предрага Трифуновића, чланова већа, у парници тужиоца АА, власника "АА", чији је пуномоћник АБ адвокат, против туженог "ББ", ради дуга, вредност предмета спора 986.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег трговинског суда I Пж.5320/07 од 05.07.2007. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег трговинског суда I Пж.5320/07 од 05.07.2007. године у делу у коме је потврђено решење Трговинског суда у Београду I П.85/01 од 10.04.2007. године којим је одбијен предлог пуномоћника тужиоца од 23.02.2007. године за враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта од 14.02.2007. године као неоснован.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против другостепеног решења којим је потврђено првостепено решење I П.85/01 од 14.02.2007. године којим се тужба сматра повученом.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Трговинског суда у Београду I П.85/01 од 14.02.2007. године констатовано је да се тужба сматра повученом. Решењем истога суда I П.85/01 од 10.04.2007. године одбијен је предлог пуномоћника тужиоца од 23.02.2007. године за враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта од 14.02.2007. године као неоснован.

Решењем Вишег трговинског суда I Пж.5320/07 од 05.07.2007. године одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и потврђена решења Трговинског суда у Београду I П.85/01 од 14.02.2007. године и решење I П.85/01 од 10.04.2007. године.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужилац добија решење Вишег трговинског суда I Пж.5320/07 од 05.07.2007. године због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се нижестепена решења укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 125/04 од 22.11.2004. године), Врховни суд Србије сматра да ревизија тужиоца није дозвољена у односу на решење за повраћај у пређашње стање.

Првостепеним решењем, које је потврђено решењем Вишег трговинског суда одбијен је предлог пуномоћника тужиоца од 23.02.2007. године за враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта од 14.02.2007. године као неоснован.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулисана је одредбом члана 412. став 1., 2., 3. и 4. важећег Закона о парничном поступку. Том одредбом је прописано да странке могу изјавити ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (члан 394. став 2. и 3. важећег ЗПП). Ревизија је увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се изјављена жалба одбацује, односно којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије.

Из наведене законске одредбе произилази да се овај законски пропис односи на процесна решења другостепеног суда којима је поступак правноснажно завршен. То су решења којима се тужба одбацује због апсолутне ненадлежности суда, неуредности тужбе кад недостатак није отклоњен, недостатака у погледу страначке или парничне способности који нису могли бити отклоњени као и у случају других процесних сметњи које спречавају вођење поступка.

Међутим у наведена процесна решења не спада предметно решење којим је одбијен предлог за враћање у пређашње стање. Таквим решењем се поступак правноснажни не завршава. Решење другостепеног суда је правноснажно, међутим таквим решењем правноснажно није окончан парнични поступак. Из тих разлога и није дозвољена ревизија тужиоца против решења другостепеног суда којом је потврђено првостепено решење о одбијању предлога за враћање у пређашње стање због пропуштеног рочишта.

Из наведених разлога, применом члана 404. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом

изреке.

Испитујући побијано другостепено решење, у делу у коме је потврђено првостепено решење да се тужба сматра повученом, у смислу члана 399. у вези члана 412. Закона о парничном поступку Врховни суд Србије сматра ревизију тужиоца неоснованом.

Према стању у списима, на расправу заказану за 14.02.2007. године до њеног закључења нису приступили пуномоћник тужиоца (коме је датум одржавања расправе саопштен на претходном рочишту 25.12.2006. године), као ни тужени који је уредно позван.

С обзиром на овако утврђено чињенично стање правилно је другостепени суд побијаним решењем одлучио када је потврдио првостепено решење да се тужба сматра повученом. Разлоге за такву одлуку прихвата и овај суд.

Неосновано се ревизијом тужиоца указује да је побијано решење донето уз погрешну примену одредаба Закона о парничном поступку.

Чланом 296. став 2. Закона о парничном поступку прописано је да ако са рочишта за главну расправу неоправдано изостану и тужени и тужилац тужба се сматра повученом.

Ревизијским разлозима не доводи се у сумњу правилност закључка нижестепених судова да су испуњени процесни услови из члана 296. став 2. Закона о парничном поступку којим се тужба сматра повученом.

Сходно законској одредби из члана 296. став 2. ЗПП потребно је да на рочиште за главну расправу не дођу тужени и тужилац и да је такав изостанак неоправдан.

Из утврђеног чињеничног стања произилази да на рочиште које је било заказано за 14.02.2007. године нису приступили ни пуномоћник тужиоца ни тужени који су били уредно позвани. При том изостанак тужиоца како то правилно закључују судови није био оправдан.

Стога се неосновано ревизијом туженог указује да није било места доношењу побијаног решења услед тога што нису испуњени законски услови.

Тужилац и тужени нису приступили на рочиште које је одржано дана 14.02.2007. године. Судови су ценили оправданост разлога због којих тужилац није могао да приступи на наведено рочиште и нису уважили његове извињавајуће разлоге због којих је пропустио то рочиште. У таквој ситуацији закључак судова да је испуњен услов прописан чланом 296. став 2. Закона о парничном поступку је правилан, а правилност тог закључка наводима ревизије, није доведена у сумњу.

Следом изнетог одлучено је као у изреци у смислу члана 405. став 1. а у вези члана 412. ЗПП.

Председник већа - судија,

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

НН